

TRIA VIA ... A LA NOGUERA

VIA 1

PARET DE LES BAGASSES, CONGOST DE TERRADETS,

Via Anglada Guillamon. MD-/A1, 500m

J. M. Anglada i F. Guillamon (1959)

La via que us proposo requereix una explicació prèvia. La part baixa, fins a la gran feixa de la paret de les Bagasses, és considerada una via sense complicacions i és recorreguda habitualment els caps de setmana per un gran nombre de cordades. La via es troba gairebé equipada i l'itinerari està marcat pel pas dels escaladors. La segona part és diferent: poques són les cordades que escalen la part superior de la via Anglada Guillamon. És una canal herbosa i desagradable, amb passos exposats i molt poc equipada. Per això, molts prefereixen baixar des de la feixa o triar itineraris més "elegants" fins el cim.

Per finalitzar aquest recorregut cal ser un alpinista complet, tot terreny i amb una mentalitat molt oberta, capaç d'enfrontar qualsevol dificultat: incloses les punxes, el fang i la terra. Si acabeu aquest recorregut, doncs, demostrareu ser alguna cosa més que un bon "xuparoques".

Aproximació: Congost de Terradets, evident, des de la font de les Bagasses continuar a peu la carretera direcció Tremp i travessar el riu per l'antic pont de pedra. Ascendir fins a la via del tren, passar el petit túnel i pujar pel marge esquerre del túnel fins a l'evident diedre que condueix al bosquet penjat sota els grans sostres de la paret (20').

1a part, ascensió al "jardí":

L1: Escalar les plaques, desequipades, lleugerament a la dreta del diedre que porta al bosquet, fins a una fissura que ens portarà a la part alta del diedre (IV). El diedre és molt més difícil.

Caminar aproximadament 200 m pel bosquet cap a l'esquerre, fins a una gran alzina, per començar el segon llarg que aprofita una vira en diagonal ascendent cap a l'esquerra.

2a part, escalada de l'esperó fins a la feixa:

L2 i 3: Escalar sempre en sentit a l'esquerra fins a una gran alzina en el cada vegada més marcat esperó. Tram desagradable amb roca descomposta i poc evident: extremar precaucions (III, III+).

L4, 5 i 6: Ja en bona roca escalar per terreny difícil (IV, IV+) fins a un gran replà. Trobarem ancoratges de diferents èpoques i ens seran útils els friends.

L7: Des de la replà cal superar una zona desplomada fent una "S" d'esquerra a dreta. El llarg està molt equipat, compte amb el fregament de les cordes! Si cal, en els passos més difícils (V+) ens podrem ajudar en artificial. Reunió penjada i incòmode.

L8: Cal flanquejar a la dreta aprofitant un clau que hi ha uns 4 m per sobre de la reunió i que ens protegirà molt bé el pas (IV+), després la tirada va perdent dificultat (IV, III). Atenció amb el fregament i amb la posició de les cordes per assegurar al segon!

Després de la reunió caldrà caminar uns 60m per la gran feixa fins a la gran canal final. Si volem, podem continuar caminant i abandonar la paret seguint el camí de baixa des de la feixa a la carretera (evident).

3a part, la canal de sortida:

L9, 10 i 11: Aventura! Caldrà seguir la canal per terreny herbós i roca mediocre. Aquest tram està molt poc equipat (III, IV+). Els friends ens seran molt útils i potser algun pitó.

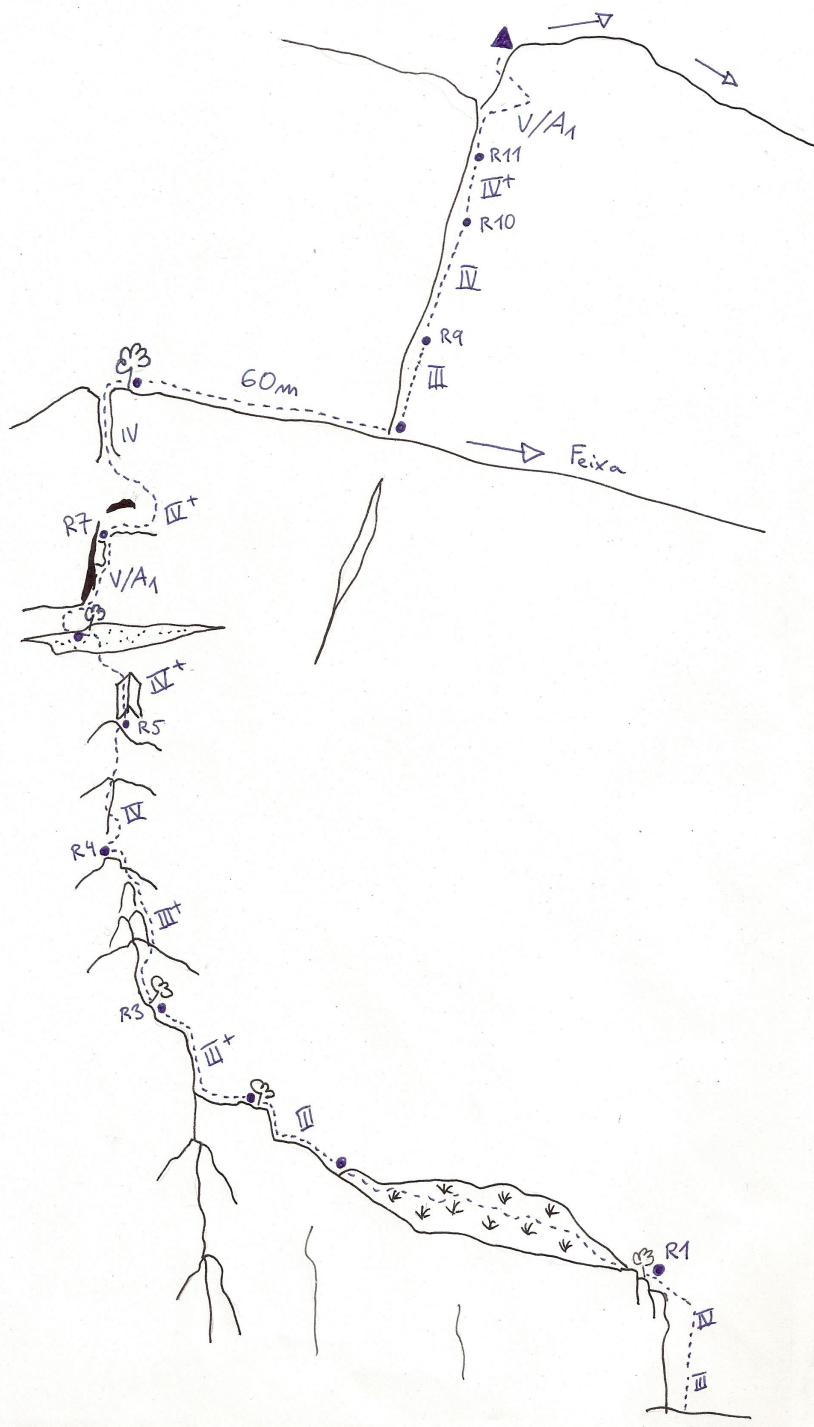
L12: Per rematar la via, i donar caràcter gran ascensió ens trobarem un llarg final molt difícil amb passos de V+ o artificial. És un llarg espectacular, desplomat i a gran alçada que ens compensarà una mica del patiment de la canal.

Descens: Evident, pujar encara una mica cap a la dreta i seguir fites contornejant la paret, sempre a la dreta. Quan la paret desapareix, seguir les fites per unes desgrimpades entre les feixes fins a trobar un ràppel de 50m (o dos de 25) que ens deixarà al camí que baixa de la feixa, el camí ens deixarà finalment a la carretera a un parell de quilòmetres de la font de les Bagasses (aprox. 1:15h).

Material: 12 exprés, cintes llargues, friends variats, joc de tascons de cable, plaquetes recuperables. Si volem fer la canal final alguns claus i cordinos. Si anem justos en lliure els estreps ens poden ajudar.

Època aconsellable: Orientació sud. Procurarem fugir de la calor, però en ple hivern pot fer molt de fred si no ens toca el sol, si volem fer tota la via caldrà portar aigua suficient.

Horari: De 4 a 6h fins a la feixa, ens caldrà preveure una jornada completa fins al cim. No oblideu el frontal!

VIA 2

SANT LLORENÇ DE MONTGAI, PARET DE LA FORMIGUERA

Via Normal (S), 105m, D IV

S. Alfara i J.M. Rossel, 1970 (reequipada)

Aproximació: Accés en cotxe: Des de Balaguer, cal dirigir-se a Camarasa. Just abans de l'entrada al poble, hi ha un desviament a mà esquerra a on hi ha indicat un càmping, que mena a Sant Llorenç de Montgai (l'indicador a St. Llorenç de Montgai es veu quan es va en sentit contrari). Al darrer revolt abans de la primera casa del poble (un restaurant), a mà dreta, hi ha un espai molt gran per deixar el cotxe, una esplanada fora de la carretera. Aquí comença la vall entre El Cilindre i Les Crestes.

A peu (uns 10 minuts): Cal pujar uns 200 m per la vall i desviar-se a l'esquerra, creuant una riera, en direcció cap al terraplè de la via del tren. El pugem i travessem la via del tren. Des d'aquí només cal pujar a peu de via, enfront nostre, a mà dreta.

Descripció de la via:

L1: 45m, III+, 5 espits. Pujar pel llom ample del esperó a la part esquerra de la paret.

L2: 35m, IV, 4 espits. Pujar per la placa.

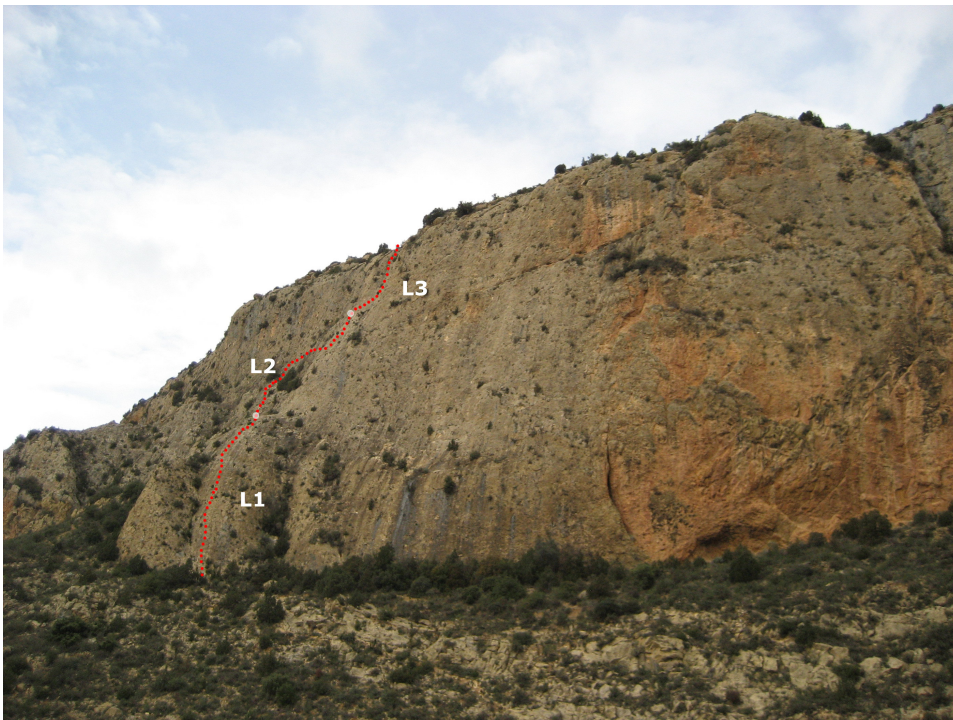
L3: 25m, IV, 6 espits. Tendir cap a la dreta i anar a buscar un diedre molt obert, al cap del qual s'acaba la via.

Descens: En dos ràpels per la mateixa via.

Material: 12 cintes exprés i cintes de reunió. Cordes de 50m.

Equipament: Molt ben equipada, amb espits.

Època aconsellable: Tot l'any tret dels mesos de calor intensa.

Bibliografia: *El plaer de l'escalada*. Ramon Major i Lluch. Ed. La butxaca de muntanya.

Mapa (no estrictament necessari) *Comarcal 1:50.000, La Noguera*, ICC.